

Rozjímanie na štvrtok 30. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na štvrtok 30.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: v Božích
rukách; Ježiš nás prichádza
spasiť; modliť sa za pokoj vo
Svätej zemi.

JEŽIŠ sa vydáva na cestu do
Jeruzalema a cestou prechádza
mestami a dedinami, aby kázal.
Ocitne sa na území pod jurisdikciou
Herodesa Antipasa a niektorí farizeji
ho varujú, že mu hrozí
nebezpečenstvo: tetrarcha ho chce
podľa nich zabiť. Nevieme, či títo

farizeji mali dobré úmysly, alebo či použili úskok, aby Ježiša odlákali z tohto kraja. V každom prípade je Pánova odpoveď plná rozhodnosti: „Dnes, zajtra a pozajtra musím ísť ďalej, lebo nie je možné, aby prorok zahynul mimo Jeruzalema“ (Lk 13, 33).

Neodradený hrozbou Herodesa – ktorého nazýva „líškou“, aby zdôraznil, že ide o ľstivú a zákernú postavu – Ježiš vyhlasuje, že bude naďalej učiť pravdu a oslobodzovať ľudí od fyzického a morálneho zla, aby splnil poslanie, ktoré mu zveril Boh Otec. Nepochopenia, ťažkosti a nebezpečenstvá, s ktorými sa stretáva, ho neodradia. Nejedná ani podľa ľudských kalkulácií, napríklad podľa merania šancí na úspech svojho posolstva. To, čo ho poháňa, je jeho dôvera v Otca a úplné stotožnenie sa s jeho plánmi lásky k ľudstvu.

Aj my sa v našom živote môžeme niekedy ocitnúť v ťažkých alebo problematických situáciách, v ktorých je pre nás ťažšie konať tak, ako to chce Boh: podľa pravdy, spravodlivosti alebo lásky. Takéto chvíle sú výzvou, aby sme sa hlbšie a autentickejšie stotožnili s Božou vôľou; aby sme rástli v dôvere v Pána a uvažovali o tom, že plán, ktorý žijeme s Bohom, je väčší ako prekážky a nebezpečenstvá, s ktorými sa stretieme. Môžeme napredovať s vierou a vedomím, že naplnenie nášho poslania nezávisí len od ľudských faktorov, ale je predovšetkým v Božích rukách. „Bez Pána nemôžeš urobiť ani jeden bezpečný krok,“ píše svätý Josemaría. „Táto istota, že potrebuješ jeho pomoc, ťa privedie k tesnejšiemu primknutiu sa k Nemu, s pevnou a vytrvalou dôverou plnou radosti a pokoja, hoci bola cesta drsná a strmá“[1].

„JERUZALEM, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo boli k tebe poslaní, koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti ako sliepka svoje kuriatka pod krídla, a nechceli ste“ (Lk 13, 34). Ježišov nárek nad Jeruzalemom expresívne ukazuje jeho hlbokú lásku a túžbu chrániť svoj ľud. Odkaz na prorokov nám pripomína, že počas celých dejín spásy Boh stále znova hľadal svoj ľud a nikdy sa neunúval odpustiť mu, keď sa Izrael odvrátil. S rovnakou otcovskou a materinskou náklonnosťou si Pán želá, aby sme sa k nemu priblížili, aby sme žili neustále pod jeho ochranou, aby sme sa dali znovu nájsť, keď sme Ho opustili.

V Ježišových slovách vnímame jeho smútok nad tým, že Jeruzalem odmietol prijať jeho lásku a ochranu. Pán sa nechce vnucovať. Radšej

jemne rešpektuje ľudskú slobodu a prijíma odmietnutie, hoci Ho bolia dôsledky života chrbtom k Bohu: „Hľa, váš dom vám ostáva pustý“ (Lk 13, 35), varuje ich. Prázdnota, temnota a chlad je to, čo neprítomnosť Boha spôsobuje v ľudskom srdci, aj keď my ľudia sme niekedy schopní prechádzať životom zameriavajúc svoju pozornosť na záujmy a rozptýlenia, ktoré sa vyhybajú tomu, čo je podstatné.

Pán pristupuje k Svätému mestu ako kráľ pokoja, ako prostredník, ktorý sa snaží zmieriť svoj ľud s Otcom. Neprichádza súdiť, ale zachraňovať. „Neprichádza, aby nás odsúdil, aby nám vrhol do tváre našu úbohosť a malosť,“ hovorí svätý Josemaría, „prichádza, aby nás spasil, aby nám odpustil, aby nás zbavil viny a priniesol nám pokoj a radosť. Ak dokážeme rozpoznať tento úžasný vzťah Pána k svojim deťom, nevyhnutne sa zmenia aj naše srdcia

a uvedomíme si, že pred našimi
očami sa otvára úplne nová
panoráma, plná nádeje, hĺbky a
svetla“[2].

KREŠŤANIA majú k Jeruzalemu,
Svätému mestu, zvláštnu puto.
Cítíme, že sme duchovnými pútnikmi
v krajine, kde sa uskutočnilo naše
zmierenie s Bohom a ktorá predtým
„bola historickým miestom
biblického zjavenia Boha, miestom,
kde sa viac ako na ktoromkoľvek
inom mieste nadviazal dialóg medzi
Bohom a ľuďmi, akoby to bolo miesto
stretnutia medzi nebom a zemou“[3].
Jeruzalem bol svedkom mnohých
Ježišových zázrakov a rečí. Práve
tam sa zrodilo prvé kresťanské
spoločenstvo, hoci vonkajšie
okolnosti neboli vždy priaznivé.
„Jeruzalem stojí v očiach viery medzi
nekonečnou transcendenciou Boha a

realitou stvoreného bytia ako symbol stretnutia, zjednotenia a pokoja pre celú ľudskú rodinu. Sväté mesto tak obsahuje hlboké pozvanie k pokoju, adresované celému ľudstvu, a najmä ctiteľom jediného veľkého Boha, milosrdného Otca všetkých národov. Žiaľ, treba uznať, že Jeruzalem sa stáva zdrojom pretrvávajúcej rivality, násilia a výlučných nárokov“[4].

Kontemplácia Ježiša, ktorý sa na ceste do Jeruzalema trápi nad tvrdosťou ľudského srdca, nás pozýva stotožniť sa s jeho pocitmi súcitu, s jeho túžbou po pokoji a spravodlivosti pre všetkých ľudí. Ako nás o to už desaťročia žiadajú pápeži, dnes sa môžeme modliť najmä za zmierenie vo Svätej zemi. „Za vás a s vami sa modlím,“ napísal pápež František tamojším katolíkom: „Pane, ty si náš pokoj (porov. Ef 2, 14-22), ty, ktorý si vyhlásil, že blahoslavení sú tvorcovia pokoja (porov. Mt 5, 9),

oslobodí ľudské srdcia od nenávisti, násilia a pomsty. Kontemplujeme a nasledujeme teba, ktorý si odpúšťajúci, tichý a pokorný srdcom (porov. Mt 11, 29). Daj, aby nám nikto neukradol z našich srdc nádej, že budeme stáť a povstaneme spolu s tebou; daj, aby sme sa nikdy neunavili potvrdzovať dôstojnosť každej ľudskej bytosti bez rozdielu náboženstva, etnickej alebo národnostnej príslušnosti, počnúc tými najkrehkejšími, ženami, staršími, malými a chudobnými. Bratia a sestry, chcel by som vám povedať, že nie ste sami a nenecháme vás samých, ale zostaneme s vami solidárni prostredníctvom modlitby a aktívnej charity“[5]. Našu modlitbu môžeme zakončiť prosbou k Panne Márii, aby udelila Svätej zemi a celému svetu dar pokoja: „Svätá Mária je — ako ju vzýva Cirkev — Kráľovnou pokoja. Preto, keď vznikne nepokoj v tvojej duši, v rodinnom alebo pracovnom

prostredí, v spoločenskom alebo medzinárodnom spolužití, neprestávajú k nej volať: *Regina pacis, ora pro nobis!* — Kráľovná pokoja, oroduj za nás![6]“.

[1] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 770.

[2] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 165.

[3] Svätý Ján Pavol II, *Redemptionis Anno*, 20-IV-1984.

[4] *Ibid.*

[5] František, *List katolíkom Svätej zeme*, Svätý týždeň 2024.

[6] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 874.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/stvrtok-30-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/stvrtok-30-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (24.03.2026)